catori penam purgatorij in preſentem commu
tando. ſicut latroni cui dixiſti. Hodie mecū eris
in paradiſo. Luc. xxiij. Tertio tanquā ouē per=
ditam ad ouile regni reportando vt Lazarus ꝑ
myſterium angelorum eſt ad gloriam deporta=
tus. Ecce ꝙ ſalutifera oratio per quam conſecu
ta eſt peccatorum omnium remiſſionem. roge=
mus ergo dominum vt det nobis exemplo hui⁹
publicani hic in terris humiliari vt mereamur
in celeſtibus exaltari.

## Dominica duodecima poſt trinitatis. Sermo primus.

Adducunt ei
ſurdum ꝛ mutum ꝛ deprecaban
tur vt ei manuꝫ imponeret. Ita
ſcribitur Mar. vij. Dicit Con=
A ſtantinus in li. de natura morborum dum aliqs
in languore poſitus nomen amici ſui quem dili
git audierit continuo ab infirmitate cōualeſcit.
Et ponit rationē. dum quis in languore poſit⁹
nomen ſui predilecti audierit poſiti in regione
longinqua triſticiam iam aliqualem concipit. ꝛ
merorem tamen exhortatione ꝛ conſolatione ſi
bi aſtantium ꝛ circa ſe ſedentiuꝫ in ſpem magnā
ponitur vt videlicet cum rediturum eſt viſurus
illa aūt ſpes valida atꝙ conſolatio ſanitateꝫ vt
frequēter infirmo reſtituit ꝛ valorem. Ad quod
probandum legitur Geñ. xlv. Jacob credidit
filium ſuum mortuum. quia ei dictum erat ꝙ fe=
ra peſſima deuoraſſet eum. Quapropter lugēs
multo tempe cōſolationem recipe noluit. Sed
dixit. deſcendam lugens filium meum cum me=
rore ad inferos. Tandem cum ei nunciaretur ꝙ
filius ſuus viueret. ille pre gaudio quaſi reuixit
dicens. Sufficit mihi ſi adhuc viuit vadam ꝛ vi
debo anteꝙ moriar. Ecce ꝙ audito noīe amici
predilecti infirmus conualeſcit. Spūalit̄ chri=
ſtus Jeſus dñs noſter eſt amicus noſter chariſ=
ſimus quod patet quo ad preſens principaliter
in duobus. Ex chara videlicet redemptione. et
omniū communione. De primo dicit beat⁹ Jo=
hannes Apoc. j. Dilexit nos ꝛ lauit nos a pec=
catis noſtris in ſanguine ſuo. ideo ipſe dicit Jo
hannis. xv. Maiorem dilectionem nemo habet
vt animam ſuaꝫ quis ponat ꝓ amicis ſuis. q. d.
ſicut ego feci pro omnib⁹ amicis meis. De ſcd̄o
quia ſm Ariſto. viij. eth. Amicorū aūt oīa com
munia. quare ꝛ omnia nobis cōmunicabit ꝛ ſub

iecit. Juxta illud pš. Omnia ſubieciſti ſub pedi
bus eius oues ꝛ boues vniuerſas inſuper ꝛ pe=
cora campi volucres celi ꝛ piſces maris. Et nō
ſolum iſta nobis vt verus amicus communica=
uit. Sed corpus ſuum in cibum ꝛ ſanguinem ſu=
um in potum nobis dedit. vt in clemen. de reli. ꝛ
ve. ſancto. Si dñm. Iſtum pre omnibus amicuꝫ
debes tibi o homo eligere. ſicut conſulit Aug⁹.
inquit. Elige tibi amicū illū pre amicis tuis vi=
delicet chriſtū qui cum oīa ſubtracta fuerint ti=
bi ſolus fidem ſeruabit in die ſepulture tue cum
amici tui recedent a te. ille te non derelinquet.
ſed tenebit te a rugientibus leonibus ꝑparatis
ad eſcā ꝛ ꝑducit ad ignotaꝫ regionē ad plateas
celeſtis hieruſalem vbi collocabit cum angelis
ſuis ante faciem ſue maieſtatis. vbi eſt cumulus
felicitatis. ſupeminens gloria. ſupabundans le
ticia ꝛ omnia bona. hec ille. Ecce qualis fidelis
eſt amicus dñs noſter Jeſus chriſtus. Sic̄ er=
go aliquis in languore poſitus audierit nomen
amici conualeſcit. Sic factum eſt de iſto ſurdo
ꝛ muto qui cum audiſſet nomen ꝛ vocem dicen=
tis. Effeta qd̄ ē apire. ilico ſanatus eſt. de quo
dicunt verba euangelij in quo tria ꝑncipaliter
per ordinem tanguntur ꝑmo adducentium fide
lis deprecatio ibi. ꝛ deprecantur vt ei. ſcd̄o chri
ſti benigna exauditio ibi. ꝛ apprehendens eum
de turba. tertio feruēs miraculi predicatio ibi.
quanto autem eis precipiebat. ꝛc̄. Pro ſenſu
morali dimiſſo lrāli eſt ſciendum ꝙ moraliter ꝑ
iſtum ſurdum ꝛ mutum peccator congrue ſigni
ficatur. Nā ſicut dicunt medici ꝙ ſurditas cor= B
poralis ex quattuor conſueuit ꝓuenire ſic ꝛ ſur=
ditas ſpūalis. ꝑmo ergo ꝓuenit ſurditas corpo
ralis ex ſoni ꝛ virtutis auditiue diſproportiōe.
Sicut de tonitruo ptꝫ. vno modo ꝙ ſm Ariſto.
oīa conterit. cerebrum mouet. ꝛ animum terret
Alio modo de aqua currente. ſicut refert Ba=
ſilius in exame. ꝛ Ambro. ꝙ de paradiſi alto ca
cumine cadentes aque maximū faciunt lacuꝫ et
in ſuo caſu tantū faciunt ſtrepitum ꝙ oēs inco=
le iuxta ꝑdictum lacū reddunt ſurdi immodera
to ſonitu ſenſum auditus in paruulis corrūpen
te. Moraliter per tonitruum intelligitur quili=
bet ꝑdicator. Juxta illd̄ pš. A voce tonitrui tui
formidabunt. q. d. Audito ſermone ꝑdicationiſ
tue penitendo timebunt. Illi inquam predicato
res ſi nimis alte in predicatione ſua tonant ſur
dos ſuos auditores faciunt. Nam chriſtus pri=
mus in nouo teſtamēto predicator ſatis alte to
nuit cum Joh. vj. dixit. Niſi manducaueritiſ car
nem filij hominis et biberitis eius ſanguinem
non habebitis vitam in vobis. Et ſequitur ꝙ ex

hoc multi eius diſcipulorum retro abierunt. et
iam non ambulabant cum eo dicentes. durus ē
ſermo hic quis poteſt eum audire. Ecce quomo
do ſurdi facti ſūt ex illo alto tonitruo ꝑdicatio-
nis ſm ꝙ ipſi abierunt. ſignum eſt ꝙ chriſtū nō
intellexerunt. Si enim eum intellexiſſent fortaſ-
ſis apud ipſum audientes ſuā ꝑdicationem per-
manſiſſent. Nam hugo ꝑdictum verbū ſic expo
nit. Niſi manducaueritis carnē filij hoīs ⁊c̄. id
ē. niſi vniti fueritis ꝑ charitatem filio dei q̄ ſm
carnem eſt filius hoīs nō habebitis vitā in vo-
bis. quia mēbra ſepata a corpe non poſſunt vi-
uere. Sic etiā hanc autoritatē exponunt expreſ
ſe doctores ſuper li. ſententiarum. diſt. ix. Sed
diſcipuli Ieſu intellexerunt eum carnaliter. q. d.
Quis poteſt comedere crudas carnes huma-
nas. Sȝ illis abeuntibus dixit ad illos q̄ remā-
ſerant. Uerba que ego locutus ſum vobis ſpūs
⁊ vita ſunt. id ē. ſpūalia. q. d. dicta mea oportet
ſpūaliter intelligere. qui enī carnaliter intelligit.
nihil ꝓficit. ſic adhuc fit cū populo qui predica
torem nō intelligit ſurdus ab eius ꝑdicatiōe re-
cedit. Et ideo dr̄. viij. q. j. c. Oportet. eſtqȝ Ca-
non beati Petri. Oportet inq̄t qui docet ⁊ iſtru
it aīas rudes eſſe talem vt ꝓ ingenio diſcentium
ſemetipſum poſſit aptare ⁊ verbi ordinem ꝓ au-
dictis capacitate dirigere. hec ille. Uel alio mo
do per tonitruum intelligit̄ cōmotio predicato-
ris vel nimia correctio. de qua dicit̄ in pſ. Uox
tonitrui tui ī rota. i. vox cōminatiōis ⁊ correcti
onis tue in ſacra ſcriptura. Iſta q̄dē cōminatio
⁊ correctio quādo nimia ⁊ exceſſiua erga popu-
lum exiſtit ipm nonnunꝙ ſurdū facit. ita ꝙ pre-
dicationē ſuā nō audit. Et eſt talis iuxta illō me
triſte moralis. Tres ſunt ſtulticie q̄bꝰ inſipiens
ꝓhibet̄. id eſt. oſtendit̄. qui tm̄ loquit̄ ꝙ nulla fi
des adhibet̄. Qui tm̄ terret ꝙ nil terrendo ve-
retur. Qui tantum tribuit ꝙ mendicare videt̄.
Ideo dicit Apoſtolus ad Gal. vj. Fratres et ſi
preoccupatus ſcilicet ꝑ aliquam paſſionem re-
ſurgentē fuerit homo in aliquo delicto. vos qui
ſpirituales eſtis. id eſt. ꝑfectiores ſcientia ⁊ vi-
ta huiuſmodi inſtruite in ſpū leuitatis ꝯſiderās
teipſum. i. ꝓpriam fragilitatem ne ⁊ tu tempte-
ris. Et hec fuit cauſa potiſſima cur dñs Petruȝ
cadere ꝑmiſit. vt ſcȝ peccatoribus miſericors
exiſteret. de quo dic̄ Greg⁹. di. l. c. Cōſiderādū
illud factum eſt magne pietatis diſpenſatiōe vt
is qui futurus erat paſtor eccleſie in ſua culpa
diſceret qualiter alijs miſereri deberet. Sed
per aquam intellige ſcientiā vel ſapientiā Eccī.
xv. Aqua ſalutaris ſapientie potauit illū. hec q̄
dem ſi fluit de altis montibus. id eſt. de ſupbis

doctoribꝰ ſurditatē facit ī auditoribꝰ qr doctri
na in eis nihil ꝓficit. Sicut ꝓbat Beda ī hiſto.
Anglorū de quodā epo litterato ⁊ ſubtili valde
qui cū miſſus fuiſſet vel eſſet de ſcotia ad cōuer-
ſionem anglicorū ſubtilitate vtens nihil ꝓfecit.
quia auditus non fuit. Et poſt hoc venit alr̄ mi-
noris litterature ⁊ vtens exemplis humilibꝰ. et
ſic totam angliam ꝯuertit. Alio modo ꝑ aquaȝ
intelligitur voluptas carnis. de qua pōt ꝯgrue
exponi illud Ioh. iiij. Omnis q̄ biberit ex hac
aqua ſitiet iterū. q. d. Quāto plꝰ voluptas exer
cetur tanto magis deſiderat̄. Iſta reuera aqua
carnalis voluptatis ſi cadat a montibus ⁊ ꝑla-
tis ⁊ ꝑdicatoribus ſīliter reddit ſurditatē audi-
toris. Quia dicit beatꝰ Hiero. ⁊ ſcribit hoc Eu
ſebius in morte glorioſi Hieronymi ad Dama-
ſuȝ epm. Uir luxurioſus quō ꝑdicabit caſtitatē.
⁊ ſi predicabit que audientibus veniet vtilitas.
q. d. nulla. Quod poteſt dicere audiens quare
ore predicas que opere denegas. bene loqueris
ore ⁊ male viuis opere. ſemetipſum damnat. plꝰ
tamen tacens valet talis predicatio quā loquēſ
Secundo prouenit ſurditas corporalis ex au-
ris concauitate. ex ventoſitatis incluſiōe. Quā
do enim homo multum vtitur de cepis que ha-
bent in ſe multum ventoſitatis. tales ventoſita-
tes ad caput aſcendentes obſtruunt aurīū con-
cauitates. quibus obſtructis accidunt ſurdita-
tes. Moraliter per ventum intelligitur ſuper-
bia vel inanis gloria. quia ſicut ventꝰ aerem cō
citat turbat et obſcurat. Sic ſuperbia aut ina-
nis gloria intelligentias hominum obſcurat.
corda ad malum incitat. et parere conturbat.
et hoc cauſat diabolus. Iuxta illud Ezech. j.
Uentus turbinis veniebat ab aquilone. quaſi
diceret. Superbia perturbationis venit a dia-
bolo hec ſuperbia aut vana gloria in multis ho
minibus cauſat ſurditatem. quia tanꝙ ventus
tumultuoſus aures corda obturat ne vocem di
uinitatis percipiant. ⁊ hoc precipue patet in ſu-
perbis tyrannis quorum vnus fuit Pharao. Et
figura aliorum de quo legitur. Exod. v. Cui cū
diceret Moyſes ex parte dei vt populum iſrael
dimitteret vt ſibi ſacrificaret dixit ſibi Pharao
ventus ſuperbie inflatus. Quis eſt dominus vt
audiam vocem eius. quaſi diceret. nullo modo
audiam eum. Neſcio enim dominum ⁊ iſrael nō
dimittam. attamen quādo multipliciter fuit pla
gatus. x. plagis. vt patet. c. vj. vij. viij. Tūc di-
xit Moyſi. peccaui coram domino. roga domi-
num vt indulgeat. Moraliter Moyſes interꝑ-
tatur vrgens liniens vel attractās. ⁊ ſignificat
quemlibet prelatum aut ꝑdicatorem qui debent

vꝛgere increpatione et linire obſecratione et attractare ad bonum ipſos ſubditos ſana predicatione. Juxta illud. ij. Timoth. iiij. Predica verbum. inſta opoꝛtune. id ē. inſtanter facias hec argue. obſecra. increpa. in omni patientia ⁊ doctrina. quaſi diceret. Inſta impoꝛtune ſcilꝫ illis qui deſiderant audire etiam illis qui nō recipiunt gratioſe et aliquando eſt ibi pfectꝰ magnus. Sicut dicit Auguſtinus de ſeipſo audiēte predicationē beati Ambroſij ex curioſitate moꝛum et nō vtilitate. Cumqꝫ inqt attēderē ꝙ pulchꝛe diceret me inuito ꝙ verꝫ dicebat. et ſic ad fidem conuerſus multum pꝛofecit in eccleſia dei Sed Pharao interp̄tatur nudauit virum vel diſponit eum et ſignificat quemlibet mundi tyrannum qui nudat pauperes ſuos ſubiectos et diſſipat bona eoꝛum. Illis quidem tyrannis nihil pꝛodeſt pꝛedicatio doctoꝛum aut pꝛelatoꝛū quia ſurdi ſunt ex ventoſitate vane gloꝛie et ſuperbie. Sic ſe dicunt deum non noſſe. ſed a deo interdum pcuſſi et iudicio diuino plagati tunc clamant ad deum pꝛo medela. Juxta illud pſ̄. Cum occiderꝫ eos querebant eum. Sed nōnunquam querentes miſericoꝛdiam non merentur pꝛopter facta ſua crudelia exaudiri. Quia dicit Jacobus in ca. c. ij. Judicium ſine miſericoꝛdia illi qui non facit miſericoꝛdiaꝫ. Figura illius habetur de anthiocho rege ſupbo. de quo. ij. Machab. ix. ꝙ adeo vento ſuperbie intumuit ꝙ ſibi videbatur ꝙ fluctibꝰ maris imperabat ⁊ mōtium altitudines in ſtatera appenderet. Sic ex hoc vento ſuperbie adeo ſurdus factus extitit. ꝙ nec deuꝫ nec homines audire voluit. Sꝫ templum in hieruſalem ciuitatem ſepulcrumqꝫ domini accelerauit ſpoliare. Cum ergo ſic accelararet durus doloꝛ viſcerum appꝛehendit eum ⁊ de curru cadens grauiter coꝛpus ſuum colliſit. vnde ſic humiliatus in geſtatoꝛio poꝛtabatur et de coꝛpoꝛe impij vermes ſcaturiebāt ⁊ odoꝛes illius ⁊ fetoꝛes exercituꝫ grauabant ⁊ nemo tollere poterat. In hac ergo percuſſione poſitꝰ ex graui ſuperbi ad agnitionem ſui peruenit ⁊ cum ipſe fetoꝛem ſuum ferre non poterat penituit et dixit. Juſtum eſt ſubdituꝫ eſſe deo ⁊ moꝛtalē nō paria deo ſentire. ⁊ dicitur ibi ꝙ oꝛabat ſceleſtus ⁊ non fuit exauditus. Sic contingit illis tyrannis. qui nunc ex vento ſuperbie ſurdi effecti nolunt ſalutares pꝛedicatoꝛum exhoꝛtationes audire. Sed quid tales faciant vt audituꝫ recuperent? dic ꝙ hoc facere debent moꝛaliter ꝙ faciunt ſurdi realiter. Nam ex traditione medicoꝛum recipiunt foꝛmicarum oua ⁊ cōtundunt ea ſimul coluntqꝫ ⁊ mittunt in aures vnam guttaꝫ ⁊ ſic curant ſurditatem ex ventoſitate veniente̅ Foꝛmice ſunt animalia parua ⁊ inter animalia ſue quantitatis ſapientioꝛa. nam non ſolum cura eſt eis de pꝛeſenti. Sed pꝛouident ſibi in futura tempoꝛa de frumentis. vt dicit Phiſologus ⁊ ſignificant homines ſanctos ⁊ pꝛouidos pꝛudentes qui attendunt dictum Boetij de conſol. li. ij. pꝛoſa. j. Neqꝫ enim ꝙ ante oculos ſitum eſt ſufficit intueri. verum etiam rerum exitus pꝛudentia. id eſt. homo pꝛudens metitur. id eſt. mē ſurat. Iſtoꝛum quidem oua ſunt opera bona q̄ faciunt pꝛo mercede eterna. ⁊ iſta pꝛudentum opera debent iſti tyranni inſpicere ⁊ ea in moꝛtariolo coꝛdis conterere. ſicqꝫ auribus mentis infundere perpendētes ſagaciter illud Athanaſij in ſymbolo. Qui bona egerunt ibunt in vitaꝫ eternam. qui vero mala in ignem eternum. tunc ſpiritualem auditum recuperarent aut pꝛedicationibus intereſſent ⁊ mala non perpetrarent. Alio modo per ventum curioſitas deſignatur. Nam ſicut ventoſitas obſtruit aures coꝛpoꝛales. ſic etiam curioſitas aures ſpirituales. quia homines qui ſolum curioſis intendūt verbum dei quod ſimpliciter pꝛoponitur audire non poſſunt. ſed ſemper noua et mirabilia audire cupiunt. de quibus pꝛeponit apoſtolus. ij. Timo. iiij. Erit tempus cum ſanam doctrinam non ſuſtinebūt. ſꝫ ad ſua deſideria coacceruabūt ſibi magiſtros pꝛurientes auribus. id eſt. loquētes tantummodo ſibi placita ⁊ a veritate quidē id eſt. a doctoꝛibus veritatis aures auertent. vt videlicet reputantes eoꝛum doctrinaꝫ nimis duram. ad fabulas autem conuertentur. id eſt. doctrinam humanitus confictam. ⁊ veritate carentem. Ideo dicit Augꝰ. de vera religione. Miſeri homines quibus cognita vileſcunt. nouitatibus gaudent. libentius diſcunt q̄ noſcant. quāuis cognita ſit finis diſcendi. Et Rich. de ſanc. vic. O quanti veritatem querunt non in veritate. ſed in vanitate. ⁊ quod miſerrimum eſt in verbis vite lucra moꝛtis negociantur. hoc fit ex iudicio dei. Quia ſic curioſitati intendunt ꝙ verbum dei non ad ſalutem percipiūt. Quia dicit Bernardus. Dogma ſpiritus non curioſitatem acuit ſed charitatem attendit. Tertio accidit ſurditas coꝛpoꝛalis aurium. ex alicuꝰ rei immiſſe opilatione. quia dicitur de ſerpente ꝙ cuꝫ incantatoꝛ voluerit eam incantari vnam aureꝫ terra ⁊ aliam cauda conſueuit opilare vt ſic ſurdus efficiatur. De quo facto narrat pſ̄. Sicut aſpidis ſurde obturātis aures ſuas que nō exaudit vocem incantantis. Moꝛaliter per caudam qua quidam opilant aures ſuas intel-

ligitur ſpes longe vite que adeo opilat aures multorum hominum ꝙ non audiunt vocem predicantiū. Predicatores egregij ⁊ doctores ſunt Ambroſius. Auguſtinus. Chryſoſtomus. Qui ſic de breuitate vite dixerunt. Feſtinemus inquit noſtra colligere merita. breuiter enim aduenire noſcitur quo quis aut perpetue letatur aut eternaliter cruciatur. Auguſtinus vero ſic inquit in quodam ſermone. O homo quid lateſcis quid dormis breuis vita. mors incerta. preuenient te ⁊ illudent? Sed Chryſoſtomus ſuper Matth. Tantam inquit ineſſe huic vite breuitatem cognoſcimus, vt quis in tota vita hac vix ad mortem ſe poſſit diſponere, tam celeriter advolantē Sed has voces horum doctorum ⁊ multorum aliorum homines non audiunt. quia cauda longe vite aures ſuas obſtruunt atqꝫ claudunt. et hoc diabolus procurat vt ſe ad mortem nō diſponant ⁊ improuiſe in peccatis ſuis ab hoc ſeculo rapiantur. eternaliter damnentur. Refert Apiarius in lib. apum. cap̄. lxxxv. ꝙ diabolus quendā de longa vita ſecurauit dicēs. In Weſtphalie partibus quidam extitit nobilis qui quadam nocte per quandam tranſiens ſiluam terribiliter audiuit ibidem mulierem dulciter canentem. Nobilis autem inquit ad ſuos. Eſt ne aliquis volens mecum properare ⁊ videre mulierem canentem? cum enim omnes diſſimularent ⁊ eum prohiberent. ſolus ille iuit ad videndum. qui cum venit ad locum inuenit diabolum in ſpecie nigre monialis extenſis manibus ſub arbore cantantem quam quid ibi ageret inquiſiuit? deum inquit meum hic honoro. nobilis autem quendam ſanctorum eſtimans ab ea quid futurum eſſet requiſiuit. illa eum de longitudine vite ſecurauit dicens eum vltra partes marinas tranſiturum ⁊ ibidem in ſeruitio dei moriturū Quid plura? credidit miſer verbis deceptorijs eſtimās que dixit eſſe vera. Tempore autem nō longe ſuccedente in febrem accutiſſimam eſt illapſus. qui cum a phiſicis vt confiteretur rogaretur. quia ei periculum imminere viderūt. rennuit ille nullo modo ſe eſtimans moriturū. Tādem frater ſuus carnalis qui magne erat indolis clericus litteratus aduocatur. Qui ſicut et illi vt confiteret̄ ſupplicauit quod ille nullo modo annuens. Tu ſicut alij ſtulti mihi inſtas ſcio optime adhuc nullo modo me moriturum. Sed adhuc in terra ſancta ſcio me crucem acceptur̄. Ecce ꝙ̄ ſurdus ille effectus eſt claudens aures ſuas cauda promiſſionis longe vite ꝙ neqꝫ phiſicos neqꝫ fratrem carnalē de ſalute anime ſue voluit audire. Sꝫ frater diabolicas perpendēs inſidias dixit ei. vere frater diabolus tuo inſidiatur calcaneo qui ſuo mendatio te decepit. ꝙ ille audiens concito presbyterum mandat aduocari. poſcit veniam. crimina confitetur. corpus chriſtiqꝫ accipiens ſtatim expirauit. Sicqꝫ eum ab iſidijs diaboli liberauit qui ſi eum audire noluiſſet laqueos eius minime euaſiſſet. ⁊ ſic patꝫ ꝙ per caudam ſignificatur promiſſio longe vite Sed per terram qua ſerpens obturat aures ſuas ne audiat incantantis voces auaricia ſignificatur que multorum hominum aures obſtruit ne quiſquā illorum de celeſtibus audire poſſit. Quod probat Gregorius. Peccatum auaricie mentem quam infecerit ita grauem reddit vt ad appetenda celeſtia attolli non poſſit. Ideo vt tales poſſint audire precepta domini dicitur eis Hiere. xxij. Terra terra terra audi verbum domini, de auribus anime tue. remoue terram cupiditatis vt verba dei percipere poſſis. Et dicitur notanter ter terra. quia auarus habet terrā in ore. quia libentius loquitur de auro ꝙ̄ de deo Quia dicitur Johannis tertio. Qui de terra eſt de terra loquitur. Habet terram in oculis. quia libentius videt aurum ꝙ̄ celum. Item habet terram in auribus. quia libentius audit nominare aurum ꝙ̄ euangelium. Quare dicitur Eccleſiaſtes primo. Nō ſaciatur oculus viſu. nec auris auditu repletur. Quarto accidit ſurditas corporalis ex humoribus impedientibus virtutē auditiuam influxione. per quod moraliter ſignificatur ꝙ ſurditas ſpiritualis que prouenit quātum ad populum ex fluxu carnalis voluptatis. quia luxurioſi ſurdi fiunt ad verbum dei audiendum. Iuxta illud Eccleſiaſtici. xxj. Verbum ſapientis quicunqꝫ audierit ſciens laudabit. audiuit luxurioſus et diſplicuit ei ⁊ proiecit poſt dorſum ſuum. et hoc patuit de Herode et Herodiade. Marc̄. ſexto. Quia Herodes noluit audire verbum ſolenniſſimi predicatoris Johannis baptiſte. qui dicit. Non licet tibi habere coniugē fratris tui. Et dicitur ibidem. ꝙ Herodias propter hoc verbum inſidiebatur ei et volebat eum occidere nec poterat. attamen poſtea diſpoſuit vt puella peteret eius caput. Ideo neceſſe foret vt omnes tales ſurdi a ſacerdotibus ſe ad dominum differri permitterent vt eis manum ſuā deniqꝫ digitos ſuos in aures mitteret. Dicit enī Holcot ſuper li. Sapientie. lec. xcvij. ꝙ manus domini habet quinqꝫ digitos. Primus eſt pollex. ⁊ eſt ptās puniendi. dicitur enim pollex ſm Iſid. ij. ethimo. capitulo primo. eo ꝙ inter ceteros digitos polleat virtute ⁊ poteſtate. hui⁹ autem pollicis tāta eſt poteſtas ꝙ cū venerit tps

puniendi nullus poteſt eum euadere. Juxta illud Job.x. Nemo eſt qui de manu tua poſſit eruere. Et Paulus ad Heb.x. Horrendum eſt inqt incidere in manus dei viuentis. Jdeo petebat Job.c.xiij. Manum tuã longe fac a me ꝛ fortitudo tua non me terreat. O vtinam iſte digitus videlicet poteſtas puniendi poneretur in aures carnaliũ pꝛedicatoꝝ aut pꝛelatoꝝ vel mũdi tyrannoꝝ ſupboꝝ auaroꝝ aut luxurioſoꝝ qui nolunt audire voces ſanctoꝝ doctoꝝ. foꝛtaſſis ſurditas auferetur. quia iaꝫ pꝛedictos valde puniet ipſe chꝛiſtus cum acceperit iudicãdi tempus. Juxta illud pſ. Cum accepero tempus ego iuſticias meas iudicabo. Secund9 digitus eſt index eo q ex illo indicamus. et ẽ pꝛopꝛietas diſcernendi. iſto digito omnia demonſtrantur ꝛ iudicantur nuda ꝛ aperta tam bona q̃ mala in die iudicij. De hoc habetur. ij. Machabeoꝝ. vj. Manuꝫ omnipotentis dei neqꝫ viuus neqꝫ defunctus effugiam. Et apoſtolus. ij. Coꝛinth.v. Omnes nos manifeſtare opoꝛtet ante tribunal chꝛiſti vt referat vnuſquiſqꝫ ꝑut geſſit. Et reuera ſi iſte digitus dei mitteretur aut poneretur in aures maloꝝ ſpiritualium ſurdoꝝ aperirentur. Tertius digitus eſt ceteris longioꝛ ꝛ eſt medius. ꝛ iſte digitus in manu dei eſt benignitas differendi per quem expectat nos vt ad penitentiam redeamus ꝛ ſaluemur. De hoc Geñ. xlvij. Salus noſtra in manu tua eſt domine. Et in pſ. Fiat manus tua ꝛ ſaluet me. ꝛ ſicut iſte digitus extentus ſuper plano nec pollex nec index poſſunt illud planũ contingere. Jta q̃diu benignitas differendi extenditur nihil nobis poteſtas poteſt nocere puniẽdi. nec aſperitas diſcernendi. iſtum etiam digitum immittit deus in aures ſurdoꝝ cum benigniter differt punire peccata eoꝝ. Quart9 digitus dicitur medicus. Eſt enim manus dei poteſtas miſerandi. in iſto digito ſcilicet in manu iſta ſolet anulus poꝛtari. et iſte digitus conſueuit anulo coꝛonari. qꝛ pietas dei inter omnia eius opera debet coꝛonari. quia ipſa miſeri ſapit dulcius. et hec pietas miſerendi a vulnere chꝛiſti emanauit. per quos omnis virtus ſpirituſqꝫ in nobis pfecte conſummauit. Job.v. Jncrepationem domini ne repꝛobes. quia ipſe vulnerat ꝛ medetur. percutit ꝛ man9 eius ſanauit. Jdeo petebant iſti in euangelio vt imponeret huic ſurdo manus vt ſanaretur. Quintus digitus eſt bꝛeuiſſimus et vocatur auricularis. hic digitus in manu dei eſt facilitas exaudiendi pꝛeces noſtras. de quo pſ. Aperis tu manum tuaꝫ et imples omne animal benedictiõe. Hos qnqꝫ digitos quotidie immittit deus in aures peccatoꝝ vt a ſurditate ſanentur hic a peccatis et tandem ſaluentur in celis. Sicqꝫ potes ſermonem concludere ne pꝛolixitate videaris populum onerare.

## De eadem dominica.
## Sermo ſecundus

Adducunt ei ſurdum ꝛ mutum. ꝛc. Matth. vij. Experientia ſcimus q tempoꝛe nubiloſo ſi nubes alteri nubi obuiauerit J aut ad ipſaꝫ venerit mox pluuia iminebit. ꝛ hoc cõfirmat cõmentatoꝛ de ipꝛeſſiõe aeris. Nubes inquit dum ad nubem acceſſerit imber cõtinuo pꝛeſto erit. Cuius rationem ponit ſimplicius. quia nubes nubi adueniens compꝛimit ꝛ coartat. vel quia nubes a ſe inuicem quẽdam mutuo ſumunt humoꝛem. quo humoꝛe ſumpto pluuia continue comitatur. Spiritualiter per nubem vno modo intelligitur diuina conſolatio. quia ſicut nubes tempoꝛe caliditatis nimis hoĩ ambulanti pſtat ſolaciũ. Sic ꝛ diuina ꝯſolatio hominib9 in eſtu tribulationis mũdane fert pſidiũ Jdeo figurat per columnam nubis que filios iſrael a caloꝛe ſolis per diem pꝛotexit dum de egypto exierũt. de qua dicit pſ. ciiij. Expandit nubem in ꝓtectionẽ eoꝝ ꝛ ignem vt luceret eis per noctem. Quia dicitur Exod. xiij. Dominus autem pꝛecedebat ad oſtendendam viam ꝑ diẽ in columna nubis. vbi ꝑ nubem intelligitur diuina conſolatio. Alio modo per nubẽ vita hominis deſignatur. Juxta illud Sap. ij. Tranſiat vita mea ſicut veſtigiũ nubis. Sed per pluuiam innuit interna gratia. Juxta illud pſ. Pluuiam voluntariã ſegregabis de9 hereditate tua quaſi diceret. Deus gratiã hoĩb9 infudit. modo ad ꝓpoſitum ſicut dictum eſt nubes accedens ad nubem hic in terris cauſat imbꝛẽ. Sic diuina conſolatio accedẽs ad hominẽ infundit gratiam ſanitatis ꝛ iuuamẽ. aut ſi hõ ad deum accedit grãꝫ ei9 deguſtabit. Jux illud Aug. i li. ſoli. Accedite ad deũ hoĩes. mox ptꝫ iocũditas ſuauitatis interne. ꝛ hoc ptꝫ clari9 de ſurdo ꝛ muto cui cũ chꝛiſt9 ſua ꝯſolatiõe diuĩa appꝛopinq̃uit exiẽs de finib9 tyri mox grãꝫ pluuiã ſenſit. Cũ ipm audire loquiqꝫ fecit. vt dicit euangeliũ pꝛeſens. in quo pncipaliter duo notant. pmo cuiuſdam hominis infirmitas ibi Adducunt ei. ſecũdo curantis xpi oꝛdo ꝛ q̃litas ibi. apphẽdit eũ Pꝛo quo ſciendum moꝛaliter per hunc ſurdum. P